

La Nit de Sant Joan a Yesa

A la trentena de turistes
de la Societat Amics de la Unió

L'excursió que es realitzà fins arribar a Yesa, població miniatura enclavada a la província de Navarra i prop de la Vall de Roncal i del Castell de Sant Francesc Xavier, a més de contemplar els terrenys muntanyosos i àrids d'aquelles estribacions dels Pirineus, tingué l'atractiu inesperat pels expedicionaris que durant tres dies i dues nits convisqueren com a bons socis de la societat en família ben avinguda i decidida a aprofitar tots els ingredients d'una excursió de l'Agència de Viatges de Can Mariano.

Com que s'esqueia la Nit de Sant Joan, per acord democràtic es convingué en el primer sopar, entre plat i plat, organitzar la «verbena» de la Nit de l'Amor en honor del xòfer que es diu Joan, a fi de menjar la típica coca. Esperant la truita d'ous que no arribà fins a Saragossa, va fer-se el descobriment de que la turista Maria Elias precisament complia (?) anys que havia arribat, ajudada per la llevadora «Figs», en aquest món, motiu que fou aprofitat per commemorar-lo en aquesta Nit de Sant Joan a Yesa, a proposta dels comensals de la taula de les famílies Vivé i Pratlussà amb un ciri llarg i esperant el gelat, cafè i copa, va arribar a oïdes de l'organització que hi havia entre els comensals la parella d'enamorats, Gené-Castellví, que en aquesta diada feia només 44 anys que s'havien dit el «sí»...

Davant de tants esdeveniments emocionals la noia de Can Sora, emmeridada amb l'Ametller, va donar-se-les per a somicar com una Magdalena, com més acords, més llàgrimes de joia li anaven baixant galtes avall i en Lluís «el carpintero» tot generós obsequiava als homes amb autèntiques fàries. La Nit de Sant Joan estava assegurada i aprofitada, perquè amb un tret es matarien tres aniversaris, però com que l'organització d'En Blanch, En Pey i les seves mullers Reimei i Teresa volgué quedar a l'altura de les circumstàncies proposà que també es podria avançar l'onomàstica d'En Pere Gene-

vat, els aplaudiments feren tremolar les parets del menjador de l'hotel «El Jabalí» i a les simpàtiques serventes navarreses que no entenien el que organitzaven els catalans de Granollers.

Fins aquí no va sorgir cap problema, si bé tothom es preguntava: On és trobarien les coques i el ciri?... Hem d'aclarir que tot essent negra nit, el que primer es trobà fou un autèntic ciri llarguíssim i les coques al forner de Roncal, després una «corrida» a l'estil Sant Fermí pels seus carrers a càrrec d'En Gibert, Vivé i «El Carpintero»... S'anava apropant la famosa Nit de Sant Joan i la família Santacreu i tots estàvem neguitosos per veure què passaria. Com que la revetlla es volia celebrar amb tots els ets i uts, el primer en posar-se en situació fou el Noi de Can Garrell de la Impremta que es presentà de vint-i-tres botons, fins i tot amb un atractiu corbatí blanc que seguidament tots els homes seguien l'exemple i les dones, per a no ser menys, s'empolainaren amb ors i la senyora Garrell, es presentà, a més, amb llacet molt «mono» al damunt del cap... El sopar va resultar apoteòsic, els parlaments emotius estigueren a l'ordre de la típica diada i dels esdeveniments. Es condecoraren amb corones i amb bonics rams de flors i amb llaçades al·legòriques a la parella de nuvis pels seus néts Ramon i Xavier, a la noia de Ca l'Elias que feia (?) anys i que estigué sopant amb el «ciri» encès, a Sant Pere Genevat, a Sant Joan el Xòfer i per arrodonir la festassa va haver-hi l'obsequi a la senyora Ursula Santacreu, de 80 anys i es proclamà Pubilla de l'Amor a la senyora Dolors la mitja taronja d'En Domènec Barbany... Ah, la coca fou menjada i remullada amb xampany enmig d'un sorollós «sarau» en el pati de l'hotel, que emocionà tant a la senyora de l'Ametller que estigué tan riallera que va plorar tota aquesta santa Nit de Sant Joan a Yesa...

OBSERVADOR